

[Indenrigsministeren]

På miljøministerens område gives der mulighed for forsøg, hvorefter Ebeltoft Kommune kan overføre arealer på op til 1.000 m² fra landzone til sommerhuszone ved en byrådsbeslutning. Endvidere gives der mulighed for, at kompetencen til at godkende og føre tilsyn med særlig forurenende virksomheder kan overføres fra Københavns Amtskommune til Ballerup Kommune.

På trafikministerens område udvides hjemlen i frikommuneloven til at pålægge grundejere en renholdelsesforpligtelse for visse mindre befærdede veje til også at omfatte vintervedligeholdelse og glatførebekæmpelse.

På skatteministerens område gives der mulighed for, at de kommunale skattemyndigheder kan overtage Ligningsrådets kompetence til at give tilladelse til ændring af regnskabsperioder for selskaber.

På socialministerens område indeholder lovforslaget hjemmel til, at en kommunalbestyrelse kan delegerer sin kompetence til at træffe afgørelser i spørgsmål om bl.a. betaling og optagelse på institutioner for børn eller ældre til en brugerbestyrelse for den enkelte institution.

På undervisnings- og forskningsministerens område gives der mulighed for, at en kommune kan lade de enkelte skolebestyrelser fastsætte takster for skolernes skolefritidsordninger. Kommunerne får endvidere mulighed for at give tilskud til reduktion af forældrebetalingen i skolefritidsordninger på private skoler efter samme regler, som gælder for skolefritidsordninger i kommunalt regi. Endelig gives der mulighed for, at kommunerne kan yde diæter, erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og befordringsgodtgørelse m.v. til elevrepræsentanter i skolebestyrelser.

På kulturministerens område gives der mulighed for, at visse allerede igangsatte forsøg med særlige styrelsesordninger på fritidsundervisningsområdet kan fortsætte, også efter at ny lovgivning på området er trådt i kraft pr. 1. januar 1991.

Endelig indeholder lovforslaget på kommunikationsministerens område hjemmel til forsøg, hvorefter amtsprogramråd kan nedlægges.

Frikommuneprojektet er et væsentligt led i bestræbelserne på at modernisere den offentlige forvaltning. De nye frikommuneforsøg, som dette lovforslag indeholder hjemmel til, vil gøre det muligt at udvide forsøgsområdet for fri-

kommuneprojektet og derved medvirke til at belyse, hvorvidt generelle lovændringer vil være hensigtsmæssige i bestræbelserne på at øge samtlige kommuners muligheder for at tilpasse deres virksomhed efter lokale behov og ønsker.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg tillader mig herved for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Lovforslag nr. 152).

Forslaget er udarbejdet efter de samme retningslinjer som det forslag, jeg fremsatte for Folketinget den 9. januar 1991, og som blev vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 24. januar 1991. Det nu fremsatte forslag omfatter i alt 1.061 personer.

I lighed med tidligere år er det min hensigt senere i Folketinget at fremsætte forslag om meddelelse af dansk indfødsret til yderligere et antal personer.

Med disse ord anbefaler jeg lovforslaget til det høje Folketings velvillige og hurtige behandling.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om medicinsk udstyr.

(Lovforslag nr. L 153).

Formålet med loven er at skabe grundlag for gennemførelse af EF-retsakter om medicinsk udstyr. Der er tale om et EF-direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aktive implantable medicinske anordninger (implantat-direktivet) samt om 2 kommende direktiver om henholdsvis medicinske anordninger og in vitro diagnostisk udstyr, som ligeledes er led i gennemførelsen af det indre marked.

Lovforslaget indeholder ikke i sig selv de nærmere gennemførelsesforskrifter, men er en bemyndigelseslov, der skaber hjemmel for sundhedsministeren til at fastsætte disse.

Lovforslaget omfatter ethvert instrument, apparat, middel eller lignende, herunder tilbehør og programmel, beregnet til anvendelse i forbindelse med diagnosticering, forebyggelse, herunder svangerskabsforebyggelse, kontrol,

[Sundhedsministeren]

behandling eller lindring af menneskets sygdomme eller skader, eksempelvis kanyler, colostomiposer, operationsremedier, hjertepacemakere, dentalmaterialer, proteser, høreapparater, anæstesiudstyr, røntgenapparater og respirationsudstyr. Desuden omfatter lovforslaget in vitro diagnostisk udstyr, dvs. udstyr, der anvendes i forbindelse med undersøgelse uden for den menneskelige organisme, typisk ved laboratorievirksomhed og lignende.

Hovedindholdet i implantat-direktivet består af generelle forskrifter, der også vil blive indført i de to kommende direktiver. I disse fastsættes en række væsentlige sikkerheds- og sundhedskrav, som de pågældende anordninger skal opfylde for at kunne markedsføres. Dette sikres ved krav om godkendelse hos bemyndigede godkendelsesorganer. Der er flere godkendelsestyper, bl.a. typegodkendelse og godkendelse af virksomhedens fremstillingsmetoder. For at kunne markedsføres skal anordningerne være forsynet med et CE-mærke, hvorved den, der er ansvarlig for markedsføringen, indestår for, at disse er produceret i overensstemmelse med de fastsatte forskrifter.

Af hensyn til at dansk industri, især de mindre virksomheder, kan nå at forberede sig på de nye godkendelseskrav, fremsættes loven nu, så sundhedsministeren kan opnå den fornødne hjemmel til i god tid at udpege og bemyndige godkendelsesorganer her i landet.

Med undtagelse af røntgenapparater, elektromedicinske apparater og visse svangerskabsforebyggende midler er der ikke i Danmark fastsat detaljerede forskrifter vedrørende sikkerhedskrav til medicinsk udstyr, ligesom der ikke gennemføres systematisk opfølgende kontrol til sikring mod markedsføring og brug af farligt udstyr.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 128:

Forslag til lov om kommunal støtte til Fonden Københavns Forskerby Symbion.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 6/2 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Løvig Simonsen (S):

Socialdemokratiet er af flere grunde tilfreds med, at industriministeren har fremsat sit lovforslag om kommunal støtte til Forskerbyen Symbion. De implicerede kommuner og amtskommunen behøver nu ikke længere at trættes med indenrigsministeren om tilladelse til at støtte et projekt, der er så indlysende rigtigt i sit sigte: at fremme udviklingen i hovedstadsområdet i et samarbejde med den allerede etablerede forskning.

Det fremgår af bemærkningerne, at 60 pct. af den offentlige forskning og 64 pct. af den private forskning i dag allerede er lokaliseret i hovedstadsområdet.

Men det, der forekommer mærkeligt, er, at samtidig med at industriministeren fremsætter dette fornuftige forslag, har man givet afslag til den samme forskerby i Odense. Samtidig er undervisningsministeren enig i, at det er vigtigt, at vi får denne sammenhæng mellem den offentlige og private forskning.

Jeg er nødt til at spørge industriministeren: Når vi er glade for dette lovforslag, betyder det så, at vi skal have et nyt forslag om en forskerby i Roskilde og om et samarbejde med en forskerby i Odense? Og da jeg kender industriministeren særdeles godt, ved jeg også, at det ikke er den måde, man plejer at håndtere tingene på; man plejer at se tingene i en helhed. Derfor vil jeg gerne allerede nu sige til ministeren, at vi vil tage dette op under udvalgsarbejdet. Det må der kunne findes en fornuftig løsning på, så vi ikke skal sidde med tre eller fire forskellige forslag her i Folketinget.

Jeg vil også gerne understrege, at det er vigtigt – sådan som ministeren også gør i sine bemærkninger til lovforslaget – at der her er tale om samarbejde med både den private og den offentlige sektor, således at den offentlige sektors forskningsresultater kan finde anvendelse i erhvervsvirksomheder, sådan som det også blev påpeget i rapporten fra initiativgruppen om hovedstadsregionen i 1989. Jeg citerer:

»... at der i hovedstadsområdet søges gennemført en politik for forskning og uddannelsesaktiviteter, der bl.a. vil kunne øge det faglige samspil mellem institutioner og erhvervsvirksomheder.«